

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΩΝ ΑΠΑΧΗΔΩΝ

Η καλλιτεχνικές εκδηλώσεις των εγκλημάτων. Το μικρό του κακοποιού. Η γάτα κι' ο ποντικός του Σουλιέν Μαράν.

«Αριστούργημα» του Ζωρζ Λακλός. Τα «έρχα» ενός φυλακού. Η αναπαράσταση των εγκλημάτων του Πωλ Ρωσέλ, κλπ. κλπ.

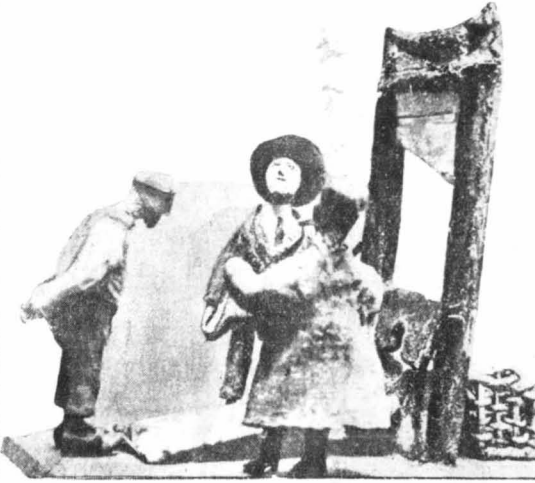

Ι ζωοκόποι έχουν πολλές φορές μι καλλιτεχνική ιδιομορμία, την όποια χρησιμοποιούν, βέβαια, για να εκτελούν με περισσότερη τέχνη, τα εγκλήματα τους. Άπειρα είναι τα παραδείγματα λοποδοπιών, που έχουν κατασκευάσει μόνο τους πρωτότυπα διαφορετικά εργαλεία. Το Εγκληματολογικό Μουσείο κάθε Γενικής Ασφάλειας έχει να επιδείξει ένα πλήθος από λίμνες, τριγύνια, μικρά εργαλεία, μεταφροσθή κλειδιά κι' ότι μπορεί να φαντασθεί το εγκληματικό μυαλό των ζωοκόπων. Αν θέλει όμως κανείς να σχηματίσει μια ιδέα αυτής της επιτηδεύτητος των ανθρώπων του σκοταφούς, θά έπρεπε να έπισκεφθί τις φυλάκες. Έκει πέρα κι κατάκει, κατά τις ώρες της αναπαύσεως τους ή τή νύχτα στα κελιά τους, φτιάχνουν παράδοξα και μισηρόδη επαγγελματικά, πολλά από τα όποια ποιοιότατα κατόπι στους διαφόρους έπισκεπτάς. Όλα είναι φτιαγμένα από τα πιο περιέργα πράγματα : Από ένα τενεκέ κονοσάρδας, από φρούα, από ένα άδειο Ίνδικό καρδί, Οί από έπιμοιολογικά εργαλεία» είνε οι έσοβότης κι' έκείνοι που έχουν καταδικασθί σε έξοση και τριάντα χρόνια φυλάκης. Ονομάζουν δνο και τρία χρόνια για να κατασκευάσουν μια σχολαστική είκόνα ή μια λαβή μαχαίρης. Ας πές παρασησιόση τους πό διασημόση άι' αυτούς τους τεχνίτες. Ορίστε ο πρώτος : Ονομάζεται Ζωρζ Λακλός κι' έχει καταδικασθί σε θάνατο, επειδή είχε δολοφονήσει με τόν πιο άγριο τρόπο την γορά κυρία Βιλόν για να της πάρη έκατό φράγκα. Αυτός ο άτασιος εγκληματίας, μιλίς κλειστήρας στη φυλάκη, έδειξε τέτοια μετάνοια, ώστε πέτυχε να τόν μετατραπή ή ποιη ή έσοβή δευιά. Για ν' άποθανάτιση όσώτος τις άγριοιόδες στιγμές, που πέρσιες, περιμειόοντας, μέσα με τη μέρα, να τόν άδηρήσουν μισοστά στη λαμητόμο, εργάσθηκε κατόπι ένα δολοκλήρο χρόνο για να κατασκευάση αυτό το επαγγελματί. Παριστάει τις τελευταίες στιγμές ενός κατόπικου, από άδειο τόν Ιερίομο. Ο ήμιος έτοιμάζεται να πείση τόν κατόπικο για να τόν άποκεφαλίση, ενώ ο παλάς προσεύχεται για την άνάσταση της ψυχής του. Όσο για τόν εγκληματία, αυτός στέκεται δύο βήματα πό πίσω, με τόν ποιάμισο και τα χέρια δευμένα, περιμειόοντας τόν δήμο να τόν γονατίση στη λαμητόμο. Τό άτασιος μηζάνημα είνε φτιαγμένο μ' όλες τις λεπτοιόρειές του. Έχει άωμία και τό καλάθι, στο όποιο πρόκειται να πέση τό κεφάλι τόν μελλοθανάτου. Τό «έργο» τόν Λακλός είνε φτιαγμένο από ψύχα φιομοιού και από ένα μικρό κομμάτι τενεκέ, που χρησιμοποιεί για μαχαίρη της λαμητόμου. Είνε δε με τόνση τέχνη φτιαγμένο, ώστε προκαλεί τόν θυμασιό σ' όποιον τόν άντιρρόσει.

«Ένα άλλο άριστούργημα, φτιαγμένο ένα Ίνδικό καρδί, παριστάει ένα κάλκα, στολισμένο μ' ένα πλθθος όμοιοφων σχεδίων. Τό έχει φτιάξει ένας νεαρός Ξυλοργός, που είχε σκοπίσει πάνω σε μια διακεκείτο τόν πιο καλό φίλο του, για μι εαπόθεση της καρδιάς. Για να περάνη λοιπόν τις άτέλειωτες μέρες της φυλάκης του, κατασκευάσει τώρα διάφορα κομφοτεχνήματα και τα πουλάει στους φίλας και στους συγγενείς τόν άλλων φυλακισμένων. Ο Ζουλιέν Μαράν πάλι, που έχει καταδικασθί σε έξοση χρόνια καταναγκαστικά έργα, είχε την ιστοική να σχηματίση τόν δέμα του άριστερο χερσιού του και άκριβώς στον άγώνα, μια γάτα κι' ένα ποτικ. Είνε δε φτιαγμένο αυτό τόν σχέδιο με τόνση τέχνη, ώστε όταν κοιναί τόν χέρι του φαίνεται ή γάτα να κινήγηά τόν ποτικ, πράγμα που διακεκείδη έξαιρετικά τόν κατόπικο. «Ένας άλλος ζωοκόπος, ο Πωλ Ρωσέλ, γνωστός στον ύπόκοση της Μοναχίας με τ' όνομα «Αλοξός. Έχει τή μανία να ζωγραφίζη στους τοίχους τού κελιού του διάφορες σηνές της λοποδοπιικής δράσεώς του. Ένα άι' αυτά τα έργατα τον παριστάει τρεις άπαχίδες, που συννενοονται για να κάνουν ένα εγκλημα, κατόπι πού μιλαιόν μέσα τόν σπύτι, ή δολοφονία της ιδιοκτητήρας, ή δραπέτευσή τους και τέλος πώς συνελήφθησαν από τούς άστυνομικούς. Τό παράδοξο είνε ότι αυτό τόν σχέδιο είνε μια πλήρης βιολογία τού τελευταίου εγκλημάτος του, τόν όποιο τόν στοίχισε δέκα χρόνια φυλάκης.

Υπάρχουν όμως κι' εγκλημάτια, που προδίδουν μ' αυτό τόν τρόπο τις στυγρές δολοφονίες τους. Ένα παρόμοιο συνέθη και με τόν Άντρέ Γκαρό, ο όποιος είχε καταδικασθί σ' ένα χρόνο φυλάκης, γιατί είχε διαρρήξει ένα έμπορικό κατάστημα. Ο Άντρέ Γκαρό πρηνόσε κι' αυτός τις ώρες του, όπως ο περισσότεροι κατόπικοι, ζωγραφίζοντας ένα πλθθος ακατάληπτων πραγμάτων, όμοιους γυναίκες τού έσοκισμοση και καρδιές τριτημένες από τα βέλη τού έρωτος. Μία μέρα όσώτος ο δεισιφροσύλας είδε κατόπικος στον πρόσωπο από την έγγρασία τού τού κελιού τού ζωγραφισμένη την άκόλοθη σηνή, που παριστάει τόν έσωτερικό ενός δωματίου. Μία γυναίκα δολοφονημένη άπάνω τού κρεββάτι της, έπειτα τή μεταφορά τού πτώματός της από τόν δολοφόνο σ' ένα τραπέζι, τόν τεταγισμό της κι' έπειτα πό πέρα τόν δολοφόνο να φέρη με δύο μεγάλες βαλίτσες κι' ένα σιδεροδρωκικό σταθμό. Από γύρω από αυτό τόν φρικιατικό σχεδιάσμα έπείχη ή άκόλοθη ήμερομηνία : 25 IV 1933. Ο δεισιφροσύλας, χωρίς να πη τίποτε στον κατόπικο, είδοποιήσε τόν διενθητή τόν φυλακών κι' έκείνος περιέργως φώτιση τή Γενική Ασφάλεια μιλίς στις 5 Απριλίου τού 1933 είχε γίνει κανένα παρόμοιο εγκλημα. Φαντασθήτε τώρα την κατάληξη τού, όταν τόν πληροφορήσαν ότι τόν βράδι έκείνης της ήμέρας άνεγκλίθησαν, μέσα με μια άμαξοστοχία, δύο βαλίτσες με τόν κομματοσημένο πτώμα μιās γυναίκας. Δέν έπείχη καμιά άμφιβολία ότι ο Άντρέ Γκαρό είχε σηνί μ' αυτό τόν άστοχολογικό εγκλημα. Τρεις ότε από τούς κατόπικους άστυνομικούς έπισκέψθησαν τόν Γκαρό στο κελί του και τόν έπέδειξαν σ' μια έξανθητική άναγκασί, που κριτήσε έξήντα ώρες ! Ο κατόπικος τέλος, τσακισμένος από την κοφισί, άναγκάστηκε να βιολογήση τόν εγκληματίου του. Πράγματι, στις 5 Απριλίου τού 1933 είχε δολοφονήσει τή φίλη του, ένα κοπιότα, και κατόπι, άκού τόν κοπιότασε και παρηνόρφωσε τόν πόσώτο της για να μη την άναγνωρίσει, την έβαλε σε δύο βαλίτσες και τη μετέφερε στον σταθμό τού Σαιν - Λαζάρ. Χωρίς να τόν άντιλήφθη κανείς, τις τοποθέτησε σ' ένα βαγόνι και κατόπι έξηφανόσθη. Τό εγκλημα τού Γκαρό είχε γίνει με τόνση τέχνη, ώστε όλες ή προσπάθειες της άστυνομίας για την άνακάλυψη τού δολοφονού δέν είχαν άποκαλύψει τίποτε. Όλοι έπέθεταν ότι ή άτυχή γυναίκα είχε πέση θύμα κανενός άπασιού παδιστού. Μά ποτέ δέν φανταζότανος ότι την είχε κατακρεοοργήσει ο φίλος της, για να την εκδικηθί, επειδή τού έκανε άπιστιες.

Ο Άντρέ Γκαρό, φυσικά, μετά την βιολογία τού εγκλημάτος του, καταδικάστηκε από τόν Κοπιόμοδικό τού Σηκοίνα σε είκοσι χρόνια καταναγκαστικά έργα και στήληξη στην κόλαση της Γουάνης. Μά οι άστυνομικοί κριτήσαν μισοτό τόν τρόπο με τόν όποιο είχαν άνακαλύψει τόν εγκληματίου. Ο λόγος ήταν για να μη μαθεύη στους άλλους κατόπικους και πάσιους να σχεδιάζουν τα εγκληματικά κατορθώματά τους, από τα όποια καμιά φορά διαρρηξίοντα σκοτεινές και μισηρόδη έξοση σκοτεινές και μισηρόδη έξοση τραγωδιές. Όλοι όμως οι κακοποιοί, καθώς με πληροφορήσε ο δόκτομο Λοκά, ο γιατρός τόν φυλακών, έχουν τή μανία να ζωγραφίζον στους τοίχους ή άπάνω στο δέμα τους έπεισόδια από τή ζωή τους ή ήμερομηνίες τόν εγκλημάτων τους. Άλλοι πάλι χρησιμοποιούν τις ώρες της αναπαύσεώς τους να φτιάχνουν διάφορα διαφορετικά εργαλεία, τα όποια πολλές φορές τα μεταχειρίζονται για να δουλειάσουν άι' τή φυλάκη. Ο εάσιος αυτών τών τεχνιτών είνε ο Ζοζέφ Μπερτάν, ένας διάσημος άριστοκράτης λοποδοπιής, που έχει μια καταπληκτική όμοιόδοξία με τόν Άντρέ Γκαρό, τόν γνωστό κνηματογραφικό άστέρα. Αι' τή άλλωστε ή όμοιότης τόν δεικνύει να σχετισθί με πλούσιες γυναίκες της άριστοκρατίας και να ληλητή κυριολεκτικώς τα μέγαρά τους με τούς ύποπτους συντρόφους του. Ο Ζοζέφ Μπερτάν λοιπόν άνεγκλίφη τελευταίως ένα παράδοξο διαφορετικό εργαλείο, με τόν όποιο άνάγει καν κι' ή πό περίπλοκες κλειδαριές. Είνε ένα λεπτό σόμα με μερικές έγκοτες στην άκρη του. Μ' αυτό όμως τόν εργαλείο θέλει έξαιρετική έπιτηδεύτητα και μόνο ένας εάσιος τόν λοποδοπιών, σαν τόν Μπερτάν, μπορεί να τόν χρησιμοποιήση. Έννοείται ότι δέν πρόλαβε να τόν μεταχειρισθί, γιατί τόν πό πήραν οι φίλας και τόν παρέδωσαν στην άστυνομία.

«Η Καρμανιόλα». Έργον τού κατόπικου Λακλός, καμωμένο από ψύχα φιομοιού